

عنوان مقاله:

رابطه هنردرمانی با خلاقیت در آموزش مجازی به کودکان ناشنوا

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و حقوق کودک در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

شیرین مهرانفر - کارشناسی ارشد مشاوره، گرایش توانبخشی، دانشگاه پیام نور، واحد قزوین، ایران

مهدی قدرتی میرکوهی - دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، واحد تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش اثر بخشی هنردرمانی با رویکرد نقاشی درمانی بر افزایش خلاقیت در کودکان ناشنوا در آموزش مجازی کرونا بود. اینتحقیق از نوع کاربردی و از نظر شیوه جمع آوری داده ها نیمه تجربی به شکل میدانی می باشد. روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرحپیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه می باشد. بدین نحو که پس از اجرای پیش آزمون، در گروه آموزش و یک گروه گواه و سپس پس آزمون برای هر دو گروه تکرار شد. جامعه آماری شامل دانش آموزان ناشنوای شهر قزوین می باشد. باتوجه به هدف پژوهش از روشهدفمند برای تعیین نمونه انتخاب شد که بر اساس آن تعداد ۲۰ نفر در گروه آزمایش و ۲۰ نفر در گروه کنترل انتخاب شدند. ابزار تحقیقشامل بسته آموزشی هنردرمانی مارتین (۲۰۰۹) و پرسشنامه سنجش خلاقیت تورنس (۲۰۰۱) بود که از آزمون کوواریانس و با رعایتپیش فرض ها برای تحلیل داده های تحقیق استفاده شد. با توجه به یافته ها آموزش هنردرمانی با رویکرد نقاشی درمانی ۹۵۲ / ۰ درصدتغییرات خلاقیت، ۶۰۸ / ۰ تغییرات سیالی، ۸۳۱ / ۰ تغییرات ابتکار، ۸۰۱ / ۰ تغییرات انعطاف و ۷۵۱ / ۰ بسط خلاقیت را کودکان ناشنوا در آموزش مجازی را تبیین می کند نهایتا می توان نتیجه گرفت که هنردرمانی با رویکرد نقاشی درمانی می تواند بر خلاقیت دانش آموزانناشنوا تاثیر مثبت داشته باشد.

کلمات کلیدی:

هنر درمانی، نقاشی درمانی، خلاقیت، کودکان ناشنوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1674347>

